

Démonika

Xindl X

Démoniko, víš, že už dva tejdny s tebou
nemluví, přesto se mi občas ještě zdáš.
Usmířit se chceš a v tom snu křídla máš
jak cherubín, když jimi mávneš, mizí zášť.

Přes všechny pády a sliby falešný,
dál věřil rád bych, že se zas ozveš mi.

Démoniko, víš, že už dva tejdny s tebou
nemluví, přesto když je nebe bezmračný.
Hledávám tě v řekách, chci, ať zveš mě k sobě
do hlubin, že chceš mě zpátky, naznač mi.

Že v noci chceš mít, mou duši zkoušenou,
jen pro noc dnešní, jen na rozloučenou.

Mávni křídly, ve mě tam, kde v tmách se ztratím,
vem mě mimo tuhle čtvrt, co dobře znám.
Kapku krve ještě mám, tou cestu splatím,
saj a chvíli se mnou buď, než zpátky půjdu sám.

Démoniko, mezi náma vždy to bylo nezdravý,
chtěla brát sis víc, než chtěl jsem dát.
Rozbilas mě na kousky, že už mě nikdo nespraví,
přesto bych vážně věděl rád.

Zda na dně Temže, po noci probdělý,
těž žiješ snem, že vrátíš, co jsme měli.

Mávni křídly, ve mě tam, kde v tmách se ztratím,
vem mě mimo tuhle čtvrt, co dobře znám.
Kapku krve ještě mám, tou cestu splatím,
saj a chvíli se mnou buď, než zpátky půjdu sám.

Démoniko, čekám, jestli mě zas na prst namotáš,
dřív, než na tebe zapomenu.
Zda si svůj klid uhlídám či spáchám na něm
sabotáž, ať cítím žár tvejch plamenů.

Ať nabídneš mi, svý jámě toxický,
jen pro noc dnešní a nebo navždycky.

Mávni křídly, ve mě tam, kde v tmách se ztratím,
vem mě mimo tuhle čtvrt, co dobře znám.
Kapku krve ještě mám, tou cestu splatím,
saj a chvíli se mnou buď, než zpátky půjdu sám,
saj a chvíli se mnou buď, než zpátky půjdu sám.